

Intervju

IVAN VRDOLJAK,
ministar gospodarstva

Nijedna vlada nije važnija od razvoja

Razgovarao
Fotografirala Mara Bratoš

Do sada se izbjegavalo ulaziti u projekte koji bi trajali duže od mandata jedne vlade, što je bila najveća greška. Energetski projekti koje pripremamo podloga su za provedbu koja će uslijediti vjerojatno nakon našeg mandata, ali to ne smije biti razlog da ne radimo na njima

Istraživanja za eksploataciju plina i nafte koja provodi norveški Spectrum omogućit će Hrvatskoj da se pozicionira kao ključno energetsko čvorište u regiji i to ne samo kao dobavni pravac za plin, nego i s jakim potencijalima u proizvodnji. Prava korist od tog posla doći će tek za pet do sedam godina

vi omogućava realiziranje novog pravca dobave plina za ostale države u regiji i Europe. Planiramo tijekom studenoga tim povodom potpisati deklaraciju s Mađarskom i Ukrajinom.

Druga strateški iznimno važna stvar za Hrvatsku je gradnja jadransko-jonskog plinovoda koji dobiva na važnosti izborom transjadranskog plinovoda, TAP-a, kao koridora za dobavu azerbajdžanskog plina u Europu. Istina je da TAP prelazi u Italiju, ali najkraći i najisplativiji put dobave do ključnih europskih čvorišta, poput Baumgartena u Austriji, prolazi kroz Hrvatsku. Stoga smo u listopadu organizirali konferenciju u Zagrebu s

inistar gospodarstva Ivan Vrdoljak posebnu je pozornost posvetio energetskim pitanjima su ključna za ekonomski razvoj. Vrdoljak u intervjuu za magazin Banka otkriva koji će projekti potaknuti rast BDP-a idućih godina. Uz izgradnju trećeg bloka Plomina, LNG terminala, kao i hidro i termoelektrana, Vrdoljak najviše nade polaže u istraživanje i eksploataciju plina i nafte iz Jadrana. Ostvare li se njegova očekivanja, upravo će taj projekt biti važan za ocjenu mandata na funkciji ministra gospodarstva.

Europska unija definirala je svoju energetsku politiku i planove do 2050. godine, a postoji i strategija razvoja za jugoistočnu Europu do 2020. godine. Koji su ciljevi europske energetske politike i što konkretno piše u tim planovima kad je riječ o Hrvatskoj, koja također ima svoju strategiju do 2020. godine?

Energetske strategije više se ne mogu raditi pojedinačno po državama jugoistočne Europe. Bez regionalnog pristupa, koji uključuje sve zemlje u okruženju, ozbiljne strategije naprosto nisu održive. I Hrvatska je krenula od te pretpostavke zasnivajući svoj energetski razvoj na geografskoj činjenici da joj izlaz na more u bližoj perspekti-

kolegama iz Albanije, Crne Gore te Bosne i Hercegovine na kojoj se razgovaralo o tom pitanju.

Treći važan segment su istraživanja za eksploataciju plina i nafte do kojih je došlo izmjenama Zakona o rudarstvu i donošenjem Zakona o ugljikovodicima, koji su omogućili potpisivanje ugovora o istraživanju s norveškim Spectrumom. Upravo će taj posao omogućiti Hrvatskoj da se pozicionira kao ključno energetsko čvorište u regiji i to ne samo kao dobavni pravac za plin, nego i s jakim potencijalima u proizvodnji.

Da budem jasniji, Talijani su u Jadranu u vršnim godinama krajem 90-ih crpili 15 milijardi kubika plina. Hrvatske potrebe danas ne prelaze tri milijarde. Ona država koja na svom teritoriju ima tri puta više energije nego što joj je potrebno postaje energetsko čvorište o kojem svi razmišljaju, uključujući skladištenje, transport i dobavu.

Osim toga, okrećemo se novim izvorima električne energije, s obzirom na to da previše ovisimo o hidrologiji i nemamo dobru diversifikaciju. Kada je sušna godina, uvoz električne energije prelazi 30 posto, što nam omogućava donošenje dugoročne i stabilne industrijske politike. Nužno je da izgradimo nove proizvodne kapacitete poput Plomina C na ugljen, TE Osijek na plin te

Talijani su u Jadranu krajem 90-ih crpili 15 milijardi kubika plina, a hrvatske potrebe danas ne prelaze tri milijarde. Ona država koja na svom teritoriju ima tri puta više energije nego što joj je potrebno postaje energetska čvorište o kojem svi razmišljaju, uključujući skladištenje, transport i dobavu

iznimno značajni HE Senj-Kosinj i u perspektivi HE Ombla, kada se ostvare sve pretpostavke za njenu gradnju.

Također, želimo najkasnije u prvom tromjesečju iduće godine osnovati burzu električne energije u Zagrebu. Unatoč činjenici da burze već postoje u Budimpešti i Beogradu, smatram da će utjecaj Hrvatske s godinama sve više rasti. Ne treba zaboraviti činjenicu da velik dio električne energije koja se izvozi iz BiH prelazi hrvatskim prijenosnim sustavom, što će našoj državi omogućiti da bude veza između europskih i neeuropskih država u okruženju.

Procjene govore da će se u svijetu 2030. godine trošiti 50 posto više energije nego danas. Postoje li slične prognoze za Hrvatsku i je li razvoj energetskega sektora usklađen sa strategijom i procjenama?

Volio bih da i Hrvatska ostvari toliki rast. U Strategiji je bio predviđen porast potrošnje električne energije od 2,7 posto godišnje, a od 2006. do 2011. godine imali smo prosječan pad od 1,3 posto. Veća bi potrošnja značila industrijski rast, jer ne očekujemo da će kućanstva povećati potrošnju, posebno kada u potpunosti zaživi program energetske učinkovitosti. Zato puno više očekujemo od industrijskog sektora.

Naravno da je Hrvatsku teško uspoređivati s SAD-om, ali moramo imati u vidu primjer američkih petrokemijskih tvrtki koje se vraćaju iz Kine u SAD jer je danas cijena plina dvostruko niža u Americi, nego u Kini. Nadam se da ćemo i mi uspjeti ostvariti nešto slično, za što je preduvjet više dobavnih pravaca i višak plina, što

Najkasnije u prvom tromjesečju iduće godine želimo osnovati burzu električne energije u Zagrebu, neovisno o tome što burze već postoje u Budimpešti i Beogradu

će potom privući investicije u industrije, poput petrokemijske, koja je bazirana na velikoj potrošnji energije, jer će ulagači imati jamstvo da dolaze u državu koja nema niti će imati problema s nabavom energije. U ovakvom stanju naše industrije, ne možemo očekivati velik rast, ali smatram da će energetska strategija dovesti do veće potrošnje.

Želite reći da će Hrvatska ići obrnutim putem od dosadašnjeg pa će najprije osigurati velike količine energije koja bi potom trebala privući investitore?

Ni Amerikanci nisu vratili industriju obećavajući promjene, nego su ih najprije realizirali pa se industrija sama vratila.

Hrvatska je i do sada imala niz ciljeva i projekata u energetskega sektoru, ali je malo koji od njih ostvaren. Bojite li se da će i ovi o kojima razgovaramo ostati još jedno mrtvo slovo na papiru?

Osobno ću se založiti da istraživanje za eksploataciju plina i nafte uspije jer je riječ o strateškom interesu ove države koja će postati energetska čvorište u regiji. Taj je projekt toliko važan da ga namjeravam dovesti do te faze da ne može biti zaustavljen.

O LNG terminalu se isto tako govorilo pa još uvijek od njega nema ništa?

Završili smo studiju izvedivosti za LNG terminal, a nakon posjeta američkog pomoćnika glavnog tajnika za energetskega diplomaciju Amosa Hochsteina krenuli smo u prezentacije projekta po široj regiji – od Mađarske i Češke do Ukrajine, kako bismo točno utvrdili potrebe i napravili izvediv poslovni model, jer LNG ovisi isključivo o svojoj isplativosti. Važno je znati da se ovaj projekt realizira zbog država u regiji. Hrvatska će u vrlo bliskoj budućnosti imati dovoljno svoga plina, ali je LNG važan za regionalnu opskrbu i kao korektivni faktor za cijenu plina koji dolazi s istoka. Model koji smo napravili pokazuje da je projekt isplativ i kad se nađe tvrtka koja će ući u posao, uložiti novac i naći tržište, neće biti nikakvih zapreka da se realizira. Početkom prosinca najavljen je

Svaka godina odgode HE Ombla HEP-u znači 12,5 milijuna eura manje prihoda. Taj je projekt usporen, ali nije zaustavljen. Ombla ide dalje

dolazak delegacije iz Kata predvođene ministrom energetike i industrije Mohammedom bin Saleh Al-Sadom, a tom bi se prilikom trebalo potpisati i pismo namjere.

Oni su već nekoliko puta bili u Hrvatskoj i odustajali jer ste inzistirali da preuzmu dio rizika i za investiranje u

LNG i za prodaju isporučenog plina.

Sve će se znati nakon potpisivanja pisma namjere. Plomin također ide svojim tijekom. Svi strateški projekti idu dalje, ali uz ogradu oko dinamike realizacije, osim za istraživanje jadranskog podmorja koje ne smije kašniti.

Problem kašnjenja s dosadašnjim projektima svakako nadilazi okvire ove Vlade. Hrvatska je u posljednjih 20 godina uz teške muke uspjela izgraditi samo jednu hidroelektranu. U čemu je problem – politički, stručnim kapacitetima, financijskom potencijalu?

Energetski su projekti ipak drukčiji od ostalih. Njihova je specifičnost u tome da su preveliki i u pripremi i u realizaciji te se ne mogu ostvariti u mandatu jedne vlade. Prava korist od, primjerice, istraživanja nafte i plina u Jadranu doći će tek za pet do sedam godina. O Plominu, koji nije bio pripremljen kada sam došao u Ministarstvo, moramo razgovarati s potencijalnim partnerima. Do sada se izbjegavalo ulaziti u projekte koji bi trajali duže od mandata jedne vlade, što je bila najveća greška. Ovo što danas radimo zapravo je podloga za provedbu koja će uslijediti vjerojatno nakon našeg mandata, ali to ne smije biti razlog da ne radimo na njima, jer ih pripremamo za dobrobit budućih generacija.

U pravu ste što se tiče dosadašnjih pogrešaka. U 23 godine samostalnosti Hrvatske uspjeli smo napraviti HE Lešće i drugi blok Plomina. Za usporedbu, Jugoslavija je od 1970. do 1990. godine gradila jedan energetski blok godišnje.

Ideja ima, međutim kako stojimo s novcem? Kako mislite financirati projekte koje ste nabrojili?

O izlasku iz recesije

Na posljednjem okruglom stolu magazina Banka predočeni su rezultati istraživanja po kojem se 83 posto menadžera u strahu nada da će iduća godina biti jednaka ovoj, odnosno da neće biti gora, a znamo kako prolazi 2013. i da smo već petu godinu u recesiji. Kakvu gospodarsku situaciju očekujete u idućoj godini?

Njihov je stav vezan uz lošu atmosferu u državi i društvu. Ova godina je godina promjene trenda, što dokazuju i podaci, a naš cilj i interes je da 2014. bude godina impulsa gospodarskog napretka. Planirali smo da u 2013., kao godini preokreta, ostvarimo pozitivnu nulu, a bit ćemo zadovoljni ako završimo i s malim minusom. Iduće godine započinje rast i izlazak iz recesije. U 2014. trebat ćemo se brinuti da nam rast bude što je moguće brži i veći, a ne hoćemo li opet pasti u recesiju. I proračun ćemo planirati na bazi rasta od jedan posto.

I do sada se planirao rast pa bi nas gotovo u pravilu čekao rebalans zbog pogrešne političke procjene?

Čak i MMF, koji je konzervativan u prognozama, predviđa u 2014. godini 1,4 posto rasta. Neki drugi analitičari tvrde drugačije, ali svatko ima pravo na svoje procjene i stav. Siguran sam da ćemo iduće godine imati rast, a još ćemo vidjeti u kojem opsegu.

Primjerice, istraživanje koje smo počeli snimanjem jadranskog podmorja ne košta nas ništa. Ostali projekti u pravilu idu zajedno sa strateškim partnerima. Plomin će ići u omjeru pola-pola, u LNG terminalu država će imati između 25 i 50 posto vlasništva. U KKE Osijek partner će imati najmanje 50 posto vlasništva. Svi će se objekti graditi u partnerstvu s tvrtkama koje donose ili tehnologiju ili jeftin novac ili oboje. Važno je da su oni izvodljivi i da se na njima može zaraditi. Naravno da kreditni potencijal HEP-a nije dovoljno velik da bi sam financirao sve te projekte.

Koliko operativno može pomoći činjenica da je Hrvatska postala punopravna članica EU-a?

Što se tiče financiranja energetskih projekata, ništa se ozbiljno nije promijenilo, ali dostupniji su jeftiniji izvori financiranja.

Vlada i HEP prilično su suzdržani kada je u pitanju ulaganje u obnovljive izvore energije. Štoviše, privatni vam investitori prigovaraju zbog smanjenja kvota za poticanje gradnje vjetroelektrana, koje ste izglasali sredinom listopada na Vladi?

Važno je reći nekoliko stvari. Prvo, Strategijom je bilo predviđeno da potrošnja energije raste, a umjesto

Projekt "Zagreb na Savi" bit će realiziran i mnogo je više od poboljšanja energetskog kapaciteta. Koštao bi oko 1,4 milijarde eura, EU je prepoznao njegove potencijale i odobrio 1,5 milijuna eura za studiju izvodljivosti, a spreman je i financirati projekt sa 60 posto sredstava

pokazalo da na 10 MWh dolazi samo jedan zaposlenik. Dakle, imamo prevelik uvoz, visoke poticaje koje smo isplaćivali, a pritom nema novozaposlenih što je rezultiralo negativnim utjecajem na BDP. Zato smo smanjili kvotu s 1200 na 400 MWh.

S druge strane, moramo realizirati elektrane na biomasu, bioplin i kogeneracijska postrojenja koji imaju znatno veći udjel domaće industrije, za sobom povlače druge sektore i, što je vrlo važno, zapošljavaju i do 15 puta više ljudi. U situaciji kada već moramo plaćati skupu zelenu energiju, onda je cilj da što više tog novca ostane u državi, da se razvija poduzetništvo posebno u ruralnim sredinama i ukupno otvori što više novih radnih mjesta. Također potičemo i izgradnju malih hidroelektrana da bismo cilj od 20 posto energije iz obnovljivih izvora do 2020. godine. Već sada imamo 15,8 posto iz obnovljivih izvora pa ćemo lako dostići potrebnih 20 posto s biomasom, bioplinom i malim hidroelektranama, ali i putem ostalih obnovljivih izvora energije.

Kako je došlo do tako grube strateške pogreške s vjetroelektranama i koliko će ona koštati Hrvatsku?

Ne isplati se sada okrivljavati druge za učinjene propuste, ali važno je da smo spriječili potencijalno veliku, dugoročnu štetu. Da to nismo promijenili srušio bi se cjelokupni sustav poticanja proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ne bismo mogli ispuniti ni sadašnje, a pogotovo nove ugovorene obveze.

Onih 400 MWh gornja je granica izdržljivosti. Moramo znati da je zelena energija skupa i da se previđeni plan realizirao do kraja, napravili bismo zaista veliku pogrešku koja bi proizvela još veće troškove. Ukupno gledano, bilo je predviđeno da građani do 2020. godine za obnovljive izvore energije plate 21 milijardu kuna, a smanjenjem kvota za vjetroelektrane ta će se brojka

toga ona je padala. Drugo, praksa je pokazala da se protežiranje vjetroelektrana s planom izgradnje 1200 MWh kapaciteta Hrvatskoj ne isplati, jer nemamo tehnologiju potrebnu da se napravi ozbiljan posao i više koriste domaći potencijali, pa se najveći dio uvozi. Treće, dosadašnje je iskustvo

Sve ćemo energetske projekte graditi u partnerstvu s tvrtkama koje donose ili tehnologiju ili jeftin novac ili oboje. Kreditni potencijal HEP-a nije dovoljno velik da bi sam sve to financirao

smanjiti na 14 milijardi. Dakle, uštedjeli smo sedam milijardi.

Pretpostavljam da su ulagači računali s tih sedam milijardi. Je li bilo otpora i pritisaka?

Naravno da jest. Neke su tvrtke napravile jako dobru računnicu. Uvesti turbine i stupove, postaviti ih na hrvatsko brdo, naplaćivati hrvatski vjetar, uzimati novac od hrvatskih poreznih obveznika i ležati kod kuće. Bez ikakvog javnog interesa. Naš posao nije štiti njihove planove, nego upravo javni interes, te poticati industriju i zapošljavanje.

Bojite li se da takvim stavom šaljete pogrešnu poruku investitorima i da će Hrvatska opet biti prozivana kao država u kojoj su ulagači nepoželjni?

Ne vjerujem. Mi ćemo ispoštovati sve ugovore koje smo sklopili i nikoga tko je stavio vjetroparkove u prostorne planove i uzeo ih u koncesiju nećemo sprječavati da realizira projekt, ali bez novca poreznih obveznika. Jednako kao što netko želi izgraditi tvornicu cipela. Vrlo rado ćemo pomoći koliko možemo, ali to ne znači da će država kupiti sve cipele koje se tamo naprave.

Koliki je utjecaj "zelenih" na realiziranje energetskih investicija? Za Plomin se čeka odluka suda koja može odgoditi projekt, prozvali su vas da od Spectruma niste tražili da prije početka istraživanja napravi studiju utjecaja na okoliš...

Nemam dojam da ekološke udruge izravno utječu na procese koji se događaju. Dobro je da "zeleni" postoje i da skreću pažnju na moguće pogreške. Osobno mislim da više utječu na negativnu atmosferu u društvu. Da budem

U 23 godine samostalnosti Hrvatske uspjeli smo napraviti HE Lešće i drugi blok Plomina. Za usporedbu, Jugoslavija je od 1970. do 1990. gradila jedan energetski blok godišnje

jasniji, tražimo investicije da bismo dobili što jeftiniju energiju i za građane i za industriju. I oni se slažu da se nešto mora napraviti, ali nikako da kažu što i kako, a takav stav pridonosi lošoj

atmosferi. Kako u realiziranju projekata pazimo da poštuju zakone, "zeleni" ne zaustavljaju projekte. Tek ih na koji mjesec odgode, što možda nije ni loše jer je bolje da sve bude čisto, posebno kada se rade veliki projekti. Povukao sam Zakon o strateškim investicijskim projektima jer su tvrdili da su u njemu skrivene namjere, zbog čega smo izgubili pola godine i nešto novca, ali se ništa važno nije dogodilo. Zato mislim da je veći problem s podgrijavanjem loše atmosfere, što dokazuje i činjenica da imamo kontinuiran rast štednje u vrijeme recesije. Nitko nikome ne vjeruje, a većina se trudi dezavuirati druge aktere u društvu po modelu da ništa nije dobro i da nitko ne valja. Izuzetno je važno da se ozbiljno i argumentirano raspravlja kako bismo promijenili lošu atmosferu, jer svatko od nas, netko više, netko manje, nosi odgovornost za stanje u društvu.

Koliko je novca Hrvatska izgubila zbog zastoja u gradnji HE Ombla?

Reći ću vam to objašnjavajući na konkretnom primjeru. Dakle sama odgoda u realizaciji projekta Ombla za godinu dana znači da HEP neće ostvariti 12,5 milijuna eura prihoda. I tako za svaku godinu dana odgode. No, moram reći da je taj projekt usporen, ali nije zaustavljen. U slučaju da se u predstojećem razdoblju ispune svi zahtjevi iz studije zaštite okoliša i utvrdi da njihov trošak neće projekt odvući u minus, Ombla ide dalje.

Koliko su strani investitori zainteresirani za ulaganje u hrvatsku energetiku? Već smo spomenuli Norvežane, Amerikance, Katrane..., ali dojam u javnosti je da se o svima njima više priča nego što ih uistinu ima.

Spectrum je organizirao konferenciju u Londonu na kojoj je prezentirao petinu podataka iz Jadrana koje je napravio. Exxon Mobil, jedna od najvećih energetska kompanija u svijetu za naftni i plinski biznis, potpisala je predugovor za preuzimanje podataka za čitav Jadran, dok su Total ENI i Marathon Oil potpisali predugovore za dio podataka, s otvorenom opcijom da kupe još. Da-

O privatizaciji

Nastavlja li se i u kojoj mjeri privatizacija imovine i kada će se konačno popisati državna imovina?

Imovinu je jako teško popisati, premda kolega Mladen Pejnović radi vrlo dobro i prije nekoliko tjedana je u suradnji s Ministarstvom turizma završio posao vezan uz hotelska poduzeća koji se dugo nije uspio riješiti. Duže od 20 godina nitko se nije bavio popisivanjem imovine. Vlasništvo u tvrtkama smo utvrdili, ali nemamo baze vlasništva za zemljišta, kuće, stanove, dijelove stanova. Sve je to velik posao koji netko do sada nije želio ili znao napraviti.

Kako stojimo sa stranim investitorima u ostalim sektorima?

Za turizam je interes velik. Petrokemijska industrija također ima više potencijalnih kupaca. Nekoliko kompanija želi i Imunološki zavod. Javlja se sve više onih koji žele sudjelovati u našim infrastrukturnim projektima ili javno-privatnom partnerstvu. Zanimaju ih i logističko-distribucijski centri. Javljaju se ulagači u tvornice stakla i tekstila, a neki još čekaju Zakon o strateškim investicijskim projektima. Nama je iznimno važno da na konferencijama na koje uskoro idemo jasno objasnimo ljudima koje su prednosti Hrvatske. Reći ću samo kako smatram da je udjel njemačkih investitora u Hrvatskoj premalen, kao i onih poput Indonežana i Kineza koji vide geostratešku prednost Hrvatske za prijevoz robe prema Uniji, proizvodnju za Uniju, ali i zajednička ulaganja na trećim tržištima. Takvi su nam investitori jako važni i potrebni jer najbolje vide prednosti koje naša država ima.

kle, samo na jednoj konferenciji na temelju 20 posto podataka četiri su kompanije najavile dolazak na Jadran, a čak 50 tvrtki izrazilo je velik interes za istraživanje ugljikovodika u Jadranu. Sličan je interes bio i na drugoj Spectrumovoj konferenciji koja je prije nekoliko dana održana u Houstonu. Te tvrtke vjeruju Spectrumu i podacima koje prikupi jer znaju da je već istraživao jadransko podmorje. Možda je ta činjenica najbolji odgovor na jedno od prošlih pitanja o konkurentnosti Hrvatske. Ni američki pomoćnik ministra Amos Hochstein nije vjerovao da ćemo praktički u pola godine uspjati donijeti sve zakonske odredbe i potpisati ugovor sa Spectrumom.

Protežiranje vjetroelektrana Hrvatskoj se ne isplati jer nemamo tehnologiju potrebnu za ozbiljan posao. Elektrane na biomasu, bioplin i kogeneracijska postrojenja imaju znatno veći udjel domaće industrije, za sobom povlače druge sektore i zapošljavaju do 15 puta više ljudi nego vjetroelektrane

Kome onda smeta Spectrum?

Potpuno mi je jasno zašto neki ne žele da se istražuje podmorje. Hrvatska danas uvozi 1,3 milijardi kubika plina godišnje. Ako tu brojku pomnožite s 2,5 kuna, koliko košta kubik, dolazimo do iznosa višeg od tri milijarde kuna. Za šest godina Hrvatska više neće uvoziti, nego izvoziti plin. Naravno da su neki uvoznici ljuti na mene jer žele zadržati prihode. Vjerojatno se oni trude zaustaviti svako istraživanje, što su do sada i uspijevali. Njima smeta Spectrum, tvrtka koja radi po svjetskim standardima svuda po svijetu. Imamo samo 12 bušotina u sjevernom Jadranu, a Talijani 189. Zbog toga, kao i činjenice da građanima i gospodarstvu želimo osigurati sigurnu opskrbu i što jeftiniji energent, nećemo odustati od na-

Je li se u toj žurbi napravila kakva proceduralna greška? Je li izbor i ugovor sa Spectrumom proveden transparentno?

Nije se ni u čemu žurilo, samo je Amerikance začudila naša efikasnost. Štoviše, ljudi imaju dojam da smo prespori. Sve energetske projekte vodimo prema najboljoj svjetskoj praksi. Spectrum potpisuje tipske ugovore. Isti ugovor kakav smo mi s njima potpisali, Spectrum ima u Italiji, Alžiru, Cipru, čitavom Mediteranu... Uostalom, prije donošenja te odluke konzultirali smo velike svjetske kompanije i susjedne zemlje te smo se nakon njihovih iskustava i analiza najboljih svjetskih praksi odlučili za Spectrum. Ta tvrtka ima veliko iskustvo na Jadranu i Mediteranu što je izuzetno važno kod takvih specifičnih snimanja. Preuzeli smo njihovu praksu i model po kojem su radili s ostalim državama.

0 energetske učinkovitosti

Niste više ministar graditeljstva, ali ste nedugo nakon dolaska u Vladu na tu funkciju započeli program energetske učinkovitosti koji još nije zaživio. Tko je kriv za njegovo kašnjenje?

Ministrica Anka Mrak-Taritaš predstaviti će uskoro na Vladi akcijski plan za energetske učinkovitosti u kojem je definiran cijeli sustav. Moramo čim prije krenuti s realizacijom jer ćemo nakon 2016. plaćati penale za kašnjenje. Na žalost, do sada smo izgubili previše vremena, tako da ćemo morati biti puno brži i učinkovitiji ako želimo stići rokove. Prvi su na redu javni objekti.

mjere da tri milijarde kuna uvoza pretvorimo u tri milijarde izvoza. U drugim projektima možda i mogu pogriješiti, ali u ovom – vjerujte mi – neću.

Kako se u cijelu tu priču uklapa Ina? Mogu li se odnosi s MOL-om dovesti na normalnu razinu i kako MOL gleda na zahtjev za promjenom u korporativnom upravljanju kompanijom?

Planiram nastavak razgovora s njima, neovisno o napisima u novinama ili izjavama mađarskog premijera.

Doneseno je nekoliko zakonskih paketa o liberalizaciji tržišta. Je li taj proces dovršen i što će on donijeti tvrtkama, posebno onima koje se bave industrijom?

S trećim energetske paketom u potpunosti smo i formalno i pravno liberalizirali tržište. Želio bih ponoviti da je hrvatsko tržište električne energije liberalizirano još 2009. godine, što znači da su opskrbljivači električnom energijom mogli doći na naše tržište još tada, ali nisu dolazili jer je cijena električne energije bila znatno skuplja izvan Hrvatske. Kako je cijena u Europi s krizom pala, tako se pojavila i konkurencija. Sada se vodi bitka i za kupce, baš kao što je bio slučaj i na telekomunika-

Bilo je predviđeno da građani do 2020. za obnovljive izvore energije plate 21 milijardu kuna, a smanjenjem kvota za vjetroelektrane uštedjeli smo sedam milijardi kuna

cijskom tržištu, uz bitnu razliku jer u telekomunikacijama niže cijene dolaze zbog razvoja tehnologije, a u energetici se cijene mijenjaju zbog regionalne ili globalne situacije koju je jako teško predvidjeti.

Jedan od projekata čije se ime godinama ponavlja kao mantra je “Zagreb na Savi”. Hoće li i kada biti realiziran?

Sasvim sigurno, jer sadašnji prijedlog ne uključuje samo poboljšanje energetske kapaciteta. Prijedlog koji je izrađen iz pomoć europskog novca sadrži rješa-

Imamo samo 12 bušotina u sjevernom Jadranu, a Talijani 189. Hrvatska više neće uvoziti, nego izvoziti plin. Naravno da su neki uvoznici ljuti na mene jer žele zadržati prihode, ali nećemo odustati od namjere da tri milijarde uvoza pretvorimo u tri milijarde izvoza

vanje problema negativnog utjecaja regulacije rijeke Save do slovenske granice, jer već su izraženi problemi s podzemnim vodama u Samoboru i Zagrebu, povećanje razine zaštite od poplava i rješavanje velikih vodnih valova u samom gradu Zagrebu te oslobađa oko 350 hektara nove gradske površine. Uključujući osposobljavanje plovosti od Zagreba do Siska, taj bi projekt koštao oko 1,4 milijarde eura. Europska unija već je prepoznala njegove potencijale i odobrila 1,5 milijuna eura za izradu studije izvodljivosti, a spremna je znatnim sredstvima, koja se procjenjuju i na 60 posto, financirati cijeli projekt. ■

Osobno ću se založiti da istraživanje za eksploataciju plina i nafte uspije jer je riječ o strateškom interesu ove države. Taj je projekt toliko važan da ga namjeravam dovesti do te faze da ne može biti zaustavljen